„SECRETE DE FABRICAȚIE"

— Însemnări de la ședința de analiză a echipei U. T. A.

U. T. Arad. În picioare: Petescu, Birău, Bakoș, Gornea, Pojoni, Czako. Jos: Lereter, Domide, Axente, Moț, Șchiopu.

Foto: Paul Romoșan

„Campioană de toamnă", potrivit unei expresii cu destul de largă circulație, în ultimii ani, în limbajul sportiv, U.T.A. — echipa Uzinelor textile din Arad — a luat o bună opțiune și asupra titlului de campioană națională. Ea va relua lupta, la primăvară, de pe poziții dintre cele mai avantajoase, create atît de cele 3 puncte care o separă de cea de a doua clasată, Universitatea Craiova (3 puncte ce s-ar putea transforma în... 5, chiar din prima etapă a returului), meciul direct dintre cele două echipe jucîndu-se atunci, la Arad), cît și de avantajul substanțial luat asupra lui Dinamo București, adversarul din umbră, periculos în orice situație, datorită experienței și valorii jucătorilor săi.

Desigur, pot interveni explozițiile unor rezultate neașteptate, care să „arunce în aer" actualul clasament, nicăieri ca în fotbal negăsindu-și o mai bună aplicare proverbul bătrînesc „Să nu spui hop, pînă n-ai sărit groapa!" Dar, la ceasul de față, tînăra echipă a U.T.A.-ei este candidata nr. 1 la titlul de campioană a țării!

ȘI TOTUȘI NU E VORBA DE O SURPRIZĂ!

Cine ar fi crezut acest lucru, în momentul cînd cele 16 echipe divizionare A se aliniau la startul campionatului? Am fi spus că nimeni, dacă n-am fi asistat, cu puțin timp în urmă, la ședința de analiză a secției de fotbal de la U.T.A. Am aflat, cu acest prilej, că a existat, totuși, cineva care a crezut în posibilitățile echipei, în perspectivele ei. Și acest cineva — lucru esențial — a fost însăși U.T.A.! Așa cum s-a arătat în darea de seamă, echipa a abordat acest campionat avînd ca obiectiv de performanță ocuparea UNUIA DINTRE PRIMELE ȘASE LOCURI DIN CLASAMENT. Un obiectiv care s-a desprins de pe acum din zona incertitudinii, devenind o realizare certă.

Dar, să ne referim și la celelalte obiective pe care și le-a propus secția de fotbal de la U.T.A. Unul, care nu face decît să ilustreze nu o ambiție șăgalnică, ci o pasiune deosebită pentru cauza fotbalului în general și pentru prestigiul soccerului arădean în special, este acela de a pregăti 4 jucători pentru loturile reprezentative. Și la acest punct, ca și în producție, U.T.A. marchează o depășire netă a sarcinilor de plan, arădenii fiind reprezentați în aceste loturi, în care sînt chemați cei mai buni jucători, de un număr dublu de fotbaliști decît cel sperat: 8! Cinci dintre ei au dat în lături porțile grele ale lotului A, cucerind locuri în echipa națională sau pe banca rezervelor. Vi-i amintiți, desigur: **Gornea, Pojoni, Petescu, Domide** și **Axente.** Plecat și el pe drumul afirmării, Moț a făcut, deocamdată, o escală, în echipa de tineret, iar Broșovschi și Atodiresei au devenit elemente de bază ale echipei naționale de juniori.

Trecînd peste cel de-al treilea obiectiv — calificarea în sferturile de finală ale „Cupei României" — care intră în sfera de activitate a anului 1969, este necesar să consemnăm că cel de-al patrulea — ridicarea nivelului spectacular al jocului — a fost, de asemenea, atins. Și acesta nu e cel mai puțin important, el stînd, de altfel, la baza îndeplinirii primelor două puncte din programul de acțiune pe anul competițional 1968—1969. U.T.A. n-a intrat niciodată pe teren, în această toamnă, cu gîndul că victoria i-ar putea-o aduce întîmplarea (zeița atotputernică a fotbalului!), arbitrii sau suporterii, cu prezența lor zgomotoasă, dătătoare de energii pentru echipa favorită, necruțătoare față de adversari. U.T.A. a contat întotdeauna pe armele ei proprii, pe resursele ei tehnice și de voință.

DISCIPLINA ÎNAINTE DE TOATE

Fotbaliștii arădeni sînt încă departe de a alcătui o formație de virtuoși. Poate că nu vor atinge niciodată astfel de valori, deși tainele măiestriei pot fi descoperite și de ei, ca și de atîția alți jucători, de la noi sau de aiurea, al căror nume îl pronunță cu respect. Un lucru este clar, în orice caz: U.T.A. este preocupată să joace FOTBAL. Și pentru aceasta nici un sacrificiu nu este prea mare. Începutul, firește, îl constituie conștiinciozitatea la antrenamente. Dar aceasta nu este suficient. Cuimile tehnicii nu pot fi atinse decît înaintînd pas cu pas, pe un drum ce nu se termină niciodată, învățînd mai mult decît ți se cere, repetînd la infinit, chiar și de unul singur, un exercițiu, ducînd o viață cu adevărat sportivă, respectînd disciplina pe terenul de joc și în afara lui. Tinerii jucători ai U.T.A.-ei au îndeplinit în mare măsură aceste cerințe, ajungînd astfel să practice un fotbal curat, cu o evidentă amprentă tehnică, apreciat nu numai de sufletiștii arădeni, ci și de spectatorii din alte orașe. Enumerînd o serie de aspecte pozitive din activitatea secției de fotbal, a jucătorilor, darea de seamă a găsit mai greu exemplul negativ, fără de care o astfel de lucrare este considerată superficială, lipsită de spirit critic. A trebuit, deci, să se caute o mică pată pe albul pur al conduitei generale. Am putut afla astfel de o mică întîrziere a lui Czako, la programul stabilit de antrenorii Dumitrescu și Reinhardt, netrecută cu vederea, ci sancționată. În ciuda euforiei și a atmosferei propice tuturor actelor de clemență pe care le crease victoria repurtată de U.T.A., la Pitești, asupra lui F. C. Argeș. La U.T.A., munca educativă nu este o chestiune formală, un subiect despre care se vorbește doar în ședințe. Ea există, este mereu prezentă, dă roade. Jucătorii U.T.A.-ei n-au trecut pe la Comisia de disciplină de pe lîngă Federația română de fotbal, fiindcă nici unul dintre ei n-a avut de dat socoteală în acest tur de campionat pentru o faptă urîtă săvîrșită pe terenul de joc. Nu știu dacă U.T.A. va cîștiga sau nu acest campionat. Este un lucru care nu depinde numai de ea, ci și de... adversari. E aproape sigur, însă, că în ceea ce privește disciplina pe teren U.T.A. își va menține avansul luat asupra celorlalte echipe. Un avans care nu rămîne numai o satisfacție platonică, ci își poate spune cuvîntul și în obținerea victoriei definitive în campionat.

Exagerăm? Ne lăsăm influențați de climatul evident favorabil în care s-a desfășurat ședința de analiză a unei echipe aflate pe primul loc, la sfîrșitul turului? Nu, nu. Nu este vorba de un toast în plus, ci de fapte precise, care explică, de altfel, de ce o formație aflată ani de-a rîndul în perimetrul retrogradării, — arădenii n-au uitat, desigur, acele vremuri de restriște — atacă acum piscul cel mai înalt: titlul de campioană. Desigur, U.T.A. de astăzi nu este I.T.A. anilor 1946—48, cu numeroasele ei stele fotbalistice care făceau vid în jurul lor. Dar, cu atît mai mare este meritul ei, cu atît mai mult se cuvine să ne oprim asupra comportării pe care a avut-o pînă acum.

CAUTĂ ȘI VEI GĂSI!

Se vorbește despre tinerețea U.T.A.-ei, despre noua ei generație de jucători, plină de jar, de ambiție. Și, într-adevăr, datorită lor, U.T.A. a renăscut ca pasărea Phönix din propria ei cenușă. S-ar putea afirma că și alte echipe prezintă acum, în teren, jucători tineri. Și lucrul este adevărat. U.T.A. duce încă de mai mulți ani, cu răbdare, o sănătoasă politică de cadre, nerecurgînd decît foarte rar la „importuri" de jucători și bizuindu-se pe fotbaliștii ridicați din pepinieră proprie. Pe lîngă tinerețe, aceștia au de partea lor și atuul unei coeziuni morale, expresie a dragostei față de locurile în care au crescut, față de clubul care le-a pus bocancii în picioare. Un Domide, un Șchiopu, un Axente, un Moț, un Broșovschi au învățat dificilul alfabet al fotbalului aici, la U.T.A. Inimile lor bat puternic pentru această echipă și tot atît de puternic bat inimile arădenilor pentru ei. Am avut ocazia să cunosc, în zilele cît am stat la Arad, pe unul dintre cei mai înfocați suporteri ai U.T.A.-ei. Un suporter... periculos în felul lui, fiindcă locul lui de muncă este cochetul „bar de zi" de pe Bulevardul Republicii, frecventat în special de tineret. Alexandru Aldea mi-a mărturisit, zîmbind, că depășirile de plan pe care le înregistrează cu regularitate localul său nu sînt realizate cu ajutorul jucătorilor de la U.T.A. Pentru ei, acest „bar de zi", cu lichiorurile, cafelele și inevitabilul lui fum de țigară, parcă n-ar exista! Iată, aici, și un alt aspect al problemei: tineretul de la U.T.A. nu încearcă să-și păcălească antrenorii, atunci cînd nu sînt sub supravegherea lor directă. Păcălindu-i pe aceștia, ei sînt conștienți că se păcălesc pe ei înșiși.

Continuînd să dezvăluim „secretele de fabricație" de la U.T.A., ar trebui să ne referim și la celelalte eșaloane, la echipa propriu-zisă de tineret, la juniorii și la copiii care constituie „schimbul de mîine". Scopul urmărit cu echipa de tineret nu este acela de a obține rezultate favorabile și de a înjgheba o echipă de sine stătătoare, ci se urmărește ca, prin intermediul ei, să se formeze noi contingente de jucători talentați, oricînd în măsură să ocupe un loc în echipa de seniori. Rezultatele juniorilor interesează, desigur, și mai puțin. Dar faptul că echipa de juniori I, participînd la campionatul de SENIORI al municipiului Arad, s-a clasat pe locul I, ieșind învingătoare în toate întîlnirile, mai puțin aceea cu masiva formație a Indagrarei, vorbește nu numai despre potențialul actual al acestor jucători, ci și despre temelia solidă pe care U.T.A. își clădește viitorul.

La ședință au luat cuvîntul antrenorul principal N. Dumitrescu, jucătorul Petescu, precum și numeroși activiști sportivi din Arad, care, în diferitele lor locuri de muncă, au ajutat cu vorba și cu fapta echipa lor dragă. Nici o exuberanță gratuită, nici o manifestare care să trădeze înfumurarea. Dimpotrivă, multă rezervă în legătură cu returul. Bineînțeles, fotbaliștii arădeni au toate motivele să fie optimiști, să creadă în victorie. Și a crede în victorie înseamnă a o obține pe jumătate. Dar mai e și cealaltă... jumătate. Și U.T.A. este conștientă că, în ciuda situației favorabile pe care o are, o așteaptă o primăvară plină de fulgere și trăznete. Se dă, doar, ultimul asalt. Și împotriva cui este dirijat el cu precădere, dacă nu împotriva liderului?

Dar U.T.A. nu se gîndește să stea în tranșee, în defensivă. Potrivit unui vechi principiu, că cea mai bună apărare este atacul, ea este decisă să joace, în continuare, ofensiv, slujind cauza fotbalului și, în același timp, și pe a ei proprie...

P.S. Să nu uităm: U.T.A. nu dispune de un teren de antrenament, lucru ce, evident, împiedică buna desfășurare a activității de instruire. De asemenea, nu este rezolvată problema echipamentului, nici în ceea ce privește cantitatea lui, dar mai ales cînd e vorba de calitatea lui. În cazul terenului de antrenament, poate că există anumite greutăți care vor trebui să fie totuși înlăturate. Dar nu poți să nu zîmbești aflînd că U.T.A., echipa Uzinelor de textile, n-are echipament? Să fie o continuare nedorită a unei vorbe preluată din bătrîni că pantofarul n-are ghete și croitorul n-are haine?

J. B.

JUNIORII ÎNVINȘI ÎN GRECIA

În cadrul turneului de pregătire pe care-l întreprinde în Grecia, echipa națională de juniori a României a susținut, joi, un meci amical în compania reprezentativei de tineret (sub 23 de ani) a Greciei. Partida, desfășurată la Heraklion, a luat sfîrșit cu victoria gazdelor, la scorul de 3—0 (0—0). Următorul meci al juniorilor noștri va avea loc marți, la Larissa, în compania unui adversar încă nedesemnat.

INDISCREȚII

● *La Petrolul a apărut un nou fundaș de calibrul Dumitru Nicolae — Florea. Se numește CRÎNGAȘU DECU (17 ani și 8 luni), are talia consacraților citați, lovește bine mingea cu ambele picioare, putînd fi utilizat pe orice post al liniei de fund.*

Cum în apărarea petrolistă au răsărit mereu tinere valori (Alexiu, Gruber, Bădin), ne întrebăm cînd vor apărea și în linia înaintașilor — partea cronic deficitară a echipei ploieștene?

● *Părerea unui specialist în materie de... portari.* „Gornea a dovedit o respectabilă regularitate, Datcu este de ani de zile feblețea mea, iar Coman are cele mai mari calități și cele mai mari... defecte".

N.A. — Subscriem total ultimei idei a marelui portar român de acum cîțiva ani, Ion Voinescu, autorul acestei opinii.

● *DAN are de cîteva zile o încîntătoare... Dana.*

N.A. — Să-ți trăiască, Dane! Și să sperăm că va fi cea mai aprigă susținătoare a tăticului ei fotbalist!

● *Apreciatul scriitor și caricaturist NEAGU RĂDULESCU ne-a mărturisit că fotbalistul român pe care l-a desenat de cele mai multe ori în anul 1968 a fost, citățm:* „Inevitabilul Pîrcălab. Aș fi preferat să fie unul din tinerii care s-au afirmat în ultima vreme și care nădăjduiesc să nu-mi înșele și ei speranțele..."

● *Joia viitoare: partidă Nunweiller!*

Anualul meci al clanului Nunweiller se dispută joi, pe un teren încă nedesemnat. După cum ne-a declarat Lică, există o singură indisponibilitate certă: „Nea Nelu *(n.a. Nunweiller III)*, care are jocuri în campionatul turc pînă la 15 ianuarie. Pe Radu, sperăm să-l învoim de la antrenorul Angelo Niculescu" *ne-a spus cel de-al patrulea reprezentant al dinastiei...*

Iată formațiile probabile: de o parte: Nunweiller I, Nunweiller IV și Nunweiller VII; *de partea cealaltă:* Nunweiller II, Nunweiller V și Nunweiller VI.

● *Cunoscutului gazetar francez de fotbal JACQUES FERRAN i s-a decernat marele premiu Martini pentru cel mai bun articol sportiv al anului. Materialul este însă consacrat virtuților... rugbyului! („Lumina neagră a rugbyului").*

N.A. — Încă un slujitor al Măriei Sale fotbalul care-l trădează?

Marius POPESCU

„Meridiane" selecționează pentru dv. materiale interesante din teoria și metodica internațională în fiecare număr al revistei „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT"!

În sprijinul medicilor sportivi, al antrenorilor și sportivilor de performanță — rubrica „medicină sportivă" a revistei „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT"!

Vă descurcați greu în activitatea gingașă și complicată cu copiii și juniorii?

Un sfătuitor competent vă stă la dispoziție: revista „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT"!

Apariția și dezvoltarea educației fizice și sportului pe teritoriul României face obiectul unei interesante rubrici — „File de istorie" a revistei „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT"!

Vă pregătiți pentru examenul de admitere la I.E.F.S.?

Se apropie examenul de definitivat?

Vreți să promovați examenul de avansare?

Nu uitați, un consultant totdeauna la dispoziția dv., în orice parte a țării — revista „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT"!

„EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT" — revista tuturor cadrelor de specialitate ale mișcării sportive!

„EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT" în toate bibliotecile de specialitate!

„EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT" apare lunar, în 72 de pagini bogat ilustrate.

LA DOMICILIU
SAU LA LOCUL DE MUNCĂ
REVISTA „FOTBAL"
PRIN ABONAMENTE

CEREȚI FACTORILOR POȘTALI ȘI DIFUZORILOR DE PRESĂ DIN ÎNTREPRINDERI ABONAREA DVS.

LOTO - PRONOSPORT

NOI CIȘTIGĂTORI DE AUTOTURISME

În urma omologării biletelor cîștigătoare de la concursul excepțional Pronoexpres din 8 decembrie 1968, au fost stabiliți următorii cîștigători de autoturisme:

Cîte un autoturism „Volga": Constantin Roșca com. Matea, jud. Galați, Costache Gh. Constantin din Ploiești, Petre Țancov din București.

Cîte un autoturism „Dacia 1100": Vasile Moise din Bacău, Ion Țuglea din com. Moinești, jud. Bacău, Ion Ștefan din satul Ghoboieni, com. Tătărani, jud. Dîmbovița, Bănică Șerban din Piatra Neamț. Aceste autoturisme au fost cîștigate direct.

Cele 10 autoturisme atribuite prin tragere la sorți, au revenit următorilor participanți:

Categoria a V-a: Nicolae Ciucă — Focșani, Teodor Feraru — Biriad și Nicolae Cristea — București (cîte un autoturism „Dacia 1100"), Gheorghe Cudalb — Corabia (un autoturism „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio), Vilma Simon — București (un autoturism „Skoda 1000 M.B.).

Categoria a VI-a: Ion Heteca — Piatra Neamț, Gheorghe Stănescu — Pitești și Elena Popp — Ploiești (cîte un autoturism „Dacia 1100"), Silvia Preoțescu — Vulcana-Băi, jud. Dîmbovița (un autoturism „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio), Iosif Dragodan — Nădlac, jud. Arad (un autoturism Skoda).

LOTO

Numerele extrase la tragerea din 20 decembrie 1968:

3 21 7 89 43 75 65 38 24 85 87 29

FOND DE PREMII: 918.713 lei

POȚI SĂ BUCURI PE ORICINE OFERINDU-I UN CADOU. MARE-I ÎNSĂ BUCURIA CÎND CADOUL E UN STILOU!

În luna cadourilor magazinele de specialitate vă stau la dispoziție cu un bogat sortiment de stilouri. Cadouri uitile-stilourile de diferite tipuri: Flaro, Albatros, Junior, Diplomat, și Dumbrava.

PREȚUL ÎNTRE 13 și 47 LEI

SPORT și MAFIA

Acte de acuzare (II)

de Lamberto ARTIOLI

A șasea.

SACRAMENTO *(California), 19 noiembrie 1965.* — Comisia Sportivă a Californiei s-a pronunțat din nou împotriva lumii interlope americane și a influenței ei nefaste în lumea boxului. Dar ceea ce a surprins pe mulți, în cercurile pugilistice, a fost atitudinea decisă, explicită, a Comisiei californiene care nu a ezitat să dea și un nume: Ernie Terrell. Toți știu cine-i acesta. Deține titlul de campion al lumii la categoria grea, poate cel mai contestat și mai controversat titlu din istoria boxului. Și Ernie Terrell îl deține numai pentru că W.B.A. (World Boxing Association) a vrut așa, nepăsîndu-i de opinia publică mondială care-l recunoaște, aproape în unanimitate, pe Cassius Clay, teribilul puncheur și vorbăreț. Președintele Comisiei Sportive a statului California, Dan Kilroy, a fost cel ce a formulat grave acuzații împotriva lui Terrell învinuindu-l că este un pion în mîinile lumii rău famate și cerînd să i se interzică acestui pugilist să lupte pentru titlu, atît timp cît nu va dovedi că are mîinile curate. Dan Kilroy a mers și mai departe: pentru a fi reabilitat, Terrell trebuie să facă dovada că nu mai are nici-o legătură cu managerul său Bernard Glickman. Atitudinea dîrză a Comisiei californiene ar putea zădărnici planurile W.B.A. care, nerăbdătoare să-și recapete considerațiunea în lumea boxului, a făcut un pas înapoi, dînd posibilitatea lui Clay să devină campion oficial al lumii: adică să lupte cu Terrell.

Într-un comunicat, difuzat ieri-seară, Dan Kilroy face un mic istoric al molimei care a contaminat lumea pugilistică americană. Amintește condamnările lui Frankie Carbo și Frankie (Blinky) Palermo, în 1961, pentru că „l-au pus la respect" pe Don Jordan după ce a cîștigat titlul mondial la categoria semimijlocie. Comisia californiană a jucat un rol important cu acea ocazie, atrăgînd atenția autorităților și opiniei publice asupra cazului, așa cum menționează chiar Kilroy în declarația sa. Chiar dacă, în alte domenii, se petrec fapte asupra cărora Comisia sportivă a Californiei nu-și exercită controlul, această comisie consideră că nu este cazul să păstreze tăcerea și să fie simplă spectatoare la repetarea unor situații care existau înainte de arestarea lui Carbo și a lui Palermo. După ce se întreabă pe baza căror criterii a fost admisă organizarea întîlnirii Clay-Patterson, comisia își continuă comunicatul manifestîndu-și îngrijorarea pentru faptul că așa-zisul titlu mondial versiunea W.B.A., aparține lui Terrell. Pînă acum cîtva timp, Ernie Terrell era asistat de Julius Isaacson. În orice caz, după cucerirea titlului, Isaacson a fost lăsat la o parte și a apărut acest Bernard Glickman. Comisia Californiei amintește că Bernard Glickman a fost comanager al lui Akins, Glickman a avut strînse relații cu Frankie Carbo, i-a împrumutat bani ca un adevărat prieten, s-a consultat cu Carbo, în sute de ocazii, cu privire la diferite meciuri, a făcut împreună cu el pariuri și l-a numit pe Carbo *„ambasador de bună voință al boxului"* în fața comisiei Kefauver care a întreprins o anchetă în lumea pugilistică. Acuzațiile sînt grave și fără îndoială că trebuie să i se dea ascultare acestui glas ridicat pe neașteptate deși era firesc să se întîmple — pînă la urmă — și aceasta. Boxul american, în ciuda celor ce s-au întîmplat în trecut, în pofida celor ce se întîmplă după toate probabilitățile și acum, rămîne un sport și unul dintre cele mai frumoase. Trebuie făcut ceva pentru a-l salva.

A șaptea.

CHICAGO, *25 februarie 1966.* — James Dougan Norris, arhimilionar, cunoscut în toată lumea, datorită faptului că a fost timp de un deceniu președintele faimoasei firme pugilistice I.B.C. și al arenei Madison Square Garden din New York, a decedat astăzi în urma unui infarct cardiac, la Sainte Luke Hospital. La New York, de ani de zile i se spunea *„irlandezul cu mintea înfierbîntată"*. Se trăgea dintr-o familie foarte bogată. Căi ferate, mari stadioane, nenumărate acțiuni și numele bine situat în cartea înaltei societăți. Și totuși s-a aruncat orbește în lumea boxului. Cînd acțiunile de șantaj conduse de Carbo și de mulți alții care roiau în cercurile pugilistice au devenit atît de puternice încît l-a constrîns să depună armele, Norris s-a lăsat tîrît în această lume interlopă căreia i s-a asociat apoi. Înalta societate l-a șters din cartea sa, iar justiția l-a acuzat de încălcarea legii Sherman, obligîndu-l să vîndă pachetul de acțiuni pe care îl deținea la Madison Square Garden și să lichideze International Boxing Club-ul. Norris a trebuit să renunțe la imperiul său.

A opta.

CHICAGO, *31 martie 1961.* — Boxul are, începînd de astăzi un Valachi (N.T. Un faimos gangster în conflict cu organizația Cosa Nostra) al său: se numește Bernard Glickman, organizator din Chicago și fost om de încredere al lui Frankie Carbo în acest oraș. Glickman, manager oficial al lui Ernie Terrell, campion al lumii la categoria grea versiunea W.B.A., a cerut protecția F.B.I.-ului, oferindu-se să dezvăluie manevrele secrete ale crîncenei bătălii ce se desfășoară în culisele boxului pentru dobîndirea supremației în acest domeniu. Întreaga poveste se țese în jurul meciului dintre Cassius Clay și Terrel care ar fi trebuit să aibă loc la New York, dar care a fost anulat tocmai pentru faptul că Glickman, privind cu nepăsare faptul că era considerat indezirabil în acest stat, a fost văzut în compania lui Terrell. Acest lucru a provocat mînia membrilor organizației criminale care pare să fie o ramură a organizației Cosa Nostra. Un emisar al clicii din New York s-a dus personal să-l admonesteze pe Glickman care, găsit în casa sa din Schiller Park (Illinois), a fost supus amenințărilor și violențelor. Versiunea oficială pentru convocarea „Marelui juriu" furnizată de F.B.I. afirmă că *„este vorba de a verifica în mod concret veridicitatea unor incriminări conform cărora pugilistul Ernie Terrell ar fi fost amenințat cu moartea de către elemente ale lumii interlope organizate pentru a-l constrînge să accepte întîlnirea cu Cassius Clay la Garden, din New York"*. Se consideră, însă, ca sigur faptul că intervenția poliției federale trebuie pusă în legătură cu o ciocnire între bandele înarmate ale musulmanilor negri și Cosa Nostra pentru supremație în lumea pariurilor.

Iată, în continuare, textul primei pagini din actul de acuzare împotirva lui Paul John Carbo și a altora dresat de Ancheta Kefauver.

Document nr. 48 —

Statele Unite. Curtea districtuală pentru Districtul de sud al Californiei — Diviziunea Centrală.

Reclamant: Statele Unite ale Americii.

Împotriva lui

PAUL JOHN CARBO, alias John Paul Carbo, Frankie Carbo, FRANK PALERMO, alias Blinky Palermo, JOSEPH SICA, LOUIS TOM DRAGNA, TRUMAN GIBSON jr. inculpați.

nr. 27973 CD
ACUZARE
(U.S.C., Capitolul 18, paragraful 1951)
Avere adunată prin încălcarea legii împotriva șantajului
857 (b) — Extorcări prin comunicări între diverse state
371 — Escrocherie

Marele juriu acuză:

Cap de acuzare nr. 1 (cod S.U.A., Capitol 18, paragraf 1951)

1. Înainte de 22 octombrie 1958, data exactă nu este cunoscută Marelui Juriu, și pînă la data acestui proces, inculpații Paul John Carbo, alias Frankie Carbo, Frank Palermo, alias Blinky Palermo, Joseph Sica, Louis Tom Dragna, Truman Gibson jr. și William Daly — ultimul nefiind acuzat de complicitate, precum și alte persoane necunoscute acestui Mare Juriu s-au înțeles, s-au unit și au uneltit comiterea unor infracțiuni la legile Statelor Unite ale Americii după cum urmează:

2. Să împiedice cu premeditare, să întîrzie sau să influențeze, orice fel de activitate comercială între diferite state prin extorcări, violînd prin aceasta Codul S.U.A., Capitolul 19, paragraful 1951.

3. Obiectivele unei asemenea acțiuni ilegale erau îndeplinite după cum urmează...

În românește de

S. BONIFACIU și A. BREBEANU

Din „SPORT E MAFIA" — (C) 1968 — Casa editrice Valentino Bompiani & C — Milano).